

Liefde

– Didier Schmidt

Het woord “liefde” wordt meer en meer gebruikt in zich esoterisch of spiritueel noemende publicaties die tegenwoordig nog al eens verschijnen.

We begrijpen eruit dat echte liefde niet fysiek is, maar slechts zelden wordt uitgelegd wat het dan wel is of men gaat er alleen allegorisch op in.

Liefde is een staat van bewustzijn waarbij het gevoel van afgescheidenheid niet bestaat en men zich één voelt met het universum. Liefde komt voort uit het inzicht dat het ene leven in alles is en dat het alles verbindt.

Als men die toestand wil beschrijven moet eerst uitgelegd worden hoe men in die staat komt.

Iedereen is het er over eens dat liefde moet verenigen, daarom kunnen we kijken naar dat wat leidt naar het tot stand komen van die eenheid, zodat we er wat aan kunnen doen.

De wijzen van alle tradities zeggen dat gedachten de grondoorzaak zijn van afgescheidenheid en dat het daarom nodig is te streven naar innerlijke stilte.

Waarom zijn gedachten en alles wat daarmee samenhangt zoals verlangen, genot, lijden, bronnen van afscheiding? De mens zoekt het geluk of een zekere behaaglijkheid en de gedachten die zijn ontstaan uit het resultaat van zijn ervaringen geven aan dat geluk gelijk is aan genot. De mens gaat op zoek naar dat wat zijn ervaring aangeeft.

En omdat die ervaringen dikwijls te maken hadden met materiële zaken gaat hij daar achter aan. Ik zeg niet dat het materiële slecht is. Deze aarde van ondervindingen staat ons toe gewetensvolle goden

te worden: men kan niet begrijpen zonder te experimenteren.

De mens gaat dus achter materiële ge-
neugten aan, maar constateert dat die oor-
zaak zijn van onenigheid en niet van geluk.

Is de rijke mens gelukkig? Er zijn veel
voorbeelden van beroemde en rijke men-
sen die dan alles zouden moeten hebben
om gelukkig te zijn, maar zij gaven zich
aan alcoholisme en drugs en sommigen
kwamen zelfs tot zelfmoord. Nee, dat
zoekt men niet.

Er zijn ook veel mensen die door de ge-
schiedenis heen getuigd hebben van het
feit dat men een permanente staat van wel-
zijn kan bereiken. Zij zeggen allen dat de
eerste stap het kennen van het zelf is.
Waarom is dat zo belangrijk? Gewoon om-
dat het onderwerp van dat zoeken naar ge-
luk de mens is en als hij zijn eigen
innerlijke functioneren niet begrijpt, hoe
kan hij dan weten wat goed voor hem is?

Na een eerste periode van het gaan ken-
nen van het zelf, en dat leren kennen
houdt nooit op, komt het begrijpen van
het feit dat gedachten stil moeten zijn om-
dat ze de oorzaak zijn van afgescheiden-
heid. In de omgang met de wereld rondom
ons kunnen we het niet laten allerlei oor-
delen te vellen die uit onze gedachten ko-
men. Het is het oordelen dat de scheiding
vormt tussen ons en de wereld. Het is on-
mogelijk een niet scheidend contact te
hebben als we die gedachten niet laten
zwijgen. Tegelijkertijd proberen we altijd
de buitenwereld een beeld van onszelf voor
te schotelen dat niet correspondeert met
wat we zijn, maar met wat we zouden wil-
len zijn. Waarom doen we dat? Gewoonlijk
omdat onze ervaring en omgeving aan-
geven dat dit beter is dan dat. We zijn het
speeltje van waardeoordelen die opgesla-

gen liggen in onze herinnering die het
denken voedt.

Er zijn twee manieren om gedachten stil
te krijgen: of men legt ze het zwijgen op, of
men luistert er niet meer naar.

Wat er ook gebeurt, het gaat er om dat
die gedachten zich niet meer opstellen tus-
sen ons en onze omgeving. Een manier om
zover te komen is de staat van het totale
luisteren. Niet meer proberen iets te ver-
klaren maar alleen luisteren. Dan is er
geen obstakel meer. Totale ontvankelijk-
heid, op zo'n moment komt het totale be-
grip naar boven. Men ziet het waarom van
de ander en men wordt de ander. Er ont-
staat een toestand van liefde, je bent de
ander.

**Het gevoel van deel uitmaken van
één geheel brengt intelligentie,
liefde, medeleven en vrede voort.**

Men begrijpt het verdriet en de angst en
dat wat scheidt heeft geen bestaanrecht
meer.

Er komt begrip voor de mensheid als ge-
heel en hoe die mensheid zich maar in één
richting beweegt. Dat gevoel van deel uit-
maken van één geheel brengt intelligentie,
liefde, medeleven en vrede voort. Dan is
het geluk daar. Liefde ontstaat in die staat
van niet gescheiden zijn. Het gaat niet over
een egoïstische, bezitterige liefde maar
over een totaal begrijpen en delen in de
beweging van het geheel. Dat is, denk ik de
ware liefde en ik wens iedereen toe het op
zijn minst een keer mee te maken want het
is een eerste stap naar het ware zijn.

Uit: *Le Lotus Bleu*, januari 2003
Vertaling: Fay van Ierland